

Два хлопчики

Володимир Бровченко

Два хлопчики в зелену пору року
До лісу вийшли,— вікових дібров.
Один із них прискалив миттю око
Й прикинув діловито: "Скільки дров?"

А навкруги і щебетало, й квітло,
Як сто віків тому, так і тепер...
Не стримавсь другий хлопчик:
"Скільки світла!"
Промовив і, схвилюваний, завмер.

Два хлопчики... І ліс так пильно в вічі
Дививсь сусідам димокурних труб.
Він ще не знав, хто буде тут лісничим:
Чи садівник життя, чи дроворуб...